

megen Sympathi med de Bestræbelser, som Stoleffibet „Georg Stage“ har sat sig, og jeg tør derfor ogsaa af Hensyn til Vælgerne i min Kreds rette en Anmodning til det ærede Finantsudvalg om velvillig at fjerne denne Sag fornyet Overveielse inden 3die Behandling. Det skulde glæde mig, hvis denne Overveielse maatte føre til det Resultat, at Flertallet vilde indstille paa ny at give den Understøttelse, som her er foreslaaet negtet. Jeg antager heller ikke, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds ønsker, at vi ved denne Afstemning skulde protestere, men vi vilde kun anmode Finantsudvalget om at optage Spørgsmaalet til fornyet Overveielse.

Svarling: Overfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) skal jeg tillade mig at bemærke, at den Konklusion, han drog ud af mine Udtalelser forleden, var noget feilagtig. Han oplæste et Par Linier af mine Udtalelser og konkluderede deraf, at jeg havde anført de meget omtalte Beregninger for at godtgjøre, at der ingen Grund var til at spare paa de militære Udgifter, men det har jeg slet ikke sagt. Jeg anførte den hele Beregning for at vise, at der var Grund til at tage Hensyn til den finantsielle Status overfor de store Udgifter, der bleve bragte i Forslag. Dette gjælder i saa Henseende baade de militære og civile Foranstaltninger. Jeg skal ret strax komme tilbage dertil, men foreløbig vil jeg bemærke, at naar det ærede Medlem mente, at den Beregning, han havde fremst, var langt rigtigere og langt mere oplysende, fordi den gik ud paa at oplyse om, at der forholdsvis her i Landet var brugt mere civilt end militært, maa jeg gjøre opmærksom paa, at i saa Henseende vare hans Beregninger ikke meget oplysende. Thi saa kan man ikke begrænse sig til at tage flere særlige Budgetter frem for at se, hvor stor Stigningen er. Vil man sammenligne de civile Foranstaltninger paa den ene Side og de militære paa den anden, maa man virkelig tage noget Mere med end det ærede Medlem, og jeg skal blot eksempelvis nævne de betydelige Udgifter, som vist ved en historisk Tilfældighed ere opførte under et eget Afsnit i § 21, de saakaldte separate Fonds. Spørger man om, hvad her udgives til aandelige Formaal til Kulturlivets Fremme, kunne vi ikke se bort fra disse Beløb; at de i alt Fald delvis udredes paa en anden Maade, kan i saa Henseende ikke komme i Betragtning. Dernæst maa jeg ogsaa udtale min Forbauselse over, at det ærede Medlem saa stærkt bebrejdede Regjeringen, at den

ikke ganske anderledes havde ladet det regne ned med provisoriske Love og Foranstaltninger: end Tilfældet havde været, ja endogsaa, at den ikke provisorisk havde udstedt en Lov, som Folkethinget havde stemt imod, nemlig Tilhynet med Levnetsmidler. Jeg troede, at man dog fra den Side snarest vilde talte Regjeringen for, at den viste Moderation i Brugen af Provisorierne, og ikke opfordre den til en endnu rundeligere Brug deraf. Det, som imidlertid var Hovedpunktet for det ærede Medlem i den reiste Forhandling, var Spørgsmaalet om Fremme af Flertallets Forslag om de store økonomiske Foranstaltninger, men her maa jeg gjøre en meget bestemt Indsigelse mod den Fremstilling, som det ærede Medlem vedblivende giver af sin Holdning overfor dette. Han udtaler sig stadig, som om jeg havde udtalt mig imod alle disse Foranstaltninger og ikke vilde vide af dem, fordi jeg holdt saa meget af militære Foranstaltninger. Saaledes er Forholdet ikke. Jeg erklærede mig fuldstændig enig med Ordføreren i, at flere af disse Foranstaltninger vare af den største Vigtighed og paatrængende Nødvendighed. Særlig nævnedes jeg Gjenneførelsen af Frihavnsprojektet i Kjøbenhavn. Det, jeg derimod gjorde gjældende overfor den ærede Ordfører var, at det var en mislig Sag saaledes paa en Gang at stable en stor Mængde Fordringer op paa hinanden om økonomiske Reforme, thi derved bliver Resultatet let det, at de, som jeg sagde, spænde Ben for hinanden, og at det ikke bliver til Alvor med nogen af dem. Derfor tilføiede jeg, at skulle virkelig alle disse Foranstaltninger gennemføres strax og paa en Gang, som der var Tale om, saa maatte Flertallet — ikke, som det ærede Medlem sagde, thi det forlangte jeg ikke, anvise en Vej, hvorpaa Midlerne skulle komme — men erklære sig beredvillig til at gaa ind paa Regjeringens eventuelle Forslag om at skaffe Midler. Det, som var min Hovedindvending imod disse økonomiske Foranstaltninger, var den, at flere af dem forekomme mig at være af forholdsvis ringe Betydning, f. Ex. Tilveiebringelsen af en ny Route over Femern midt imellem Gjedserrouuten og Kielerrouuten, ligesom jeg heller ikke mente, at en Dampfærgeforbindelse mellem Gjedser og Warnemünde var paatrængende nødvendig. Derfor var det, jeg ønskede det indskrænket til de Foranstaltninger, som efter min Opfattelse — og i saa Henseende maa jeg selvfølgelig holde mig til min egen Opfattelse — vare paatrængende og vigtige, og ønskede de andre udsatte, for at Fordringen om dem ikke skulde skade de Foranstaltninger, som det var mig magtpaaliggende at faae gjen-